

«La gent és la mateixa, només que abans anava a cavall i ara en cotxe»

«La gent és la mateixa, només que abans anava a cavall i ara en cotxe»

Oriol Molas, de Camprodon, i Ferran Grau, de Barcelona, són els autors de «Cazeneuve i la revenja dels desvalguts», una novel·la que protagonitza Eric Cazeneuve, el primer detectiu que va existir a Catalunya. A causa de l'èxit obtingut, l'editorial ja prepara la segona edició del llibre

Gent empresonada, un vaixell que arriba amb militars... a inicis del

segle XX. El temps no passa, a Catalunya?

La història és cíclica, i el que passa és que tot es repeteix. Els problemes socials són els mateixos, els problemes polítics són els mateixos i la gent és la mateixa, només que abans anava a cavall i ara va en cotxe.

Barcelona és la ciutat dels prodigis?

Sí, que ho és. A principis del segle XX, Barcelona és una bomba de rellotgeria. Concentra quantitat de gent que ve de molts llocs diferents, tant de la resta d'Espanya com de la Catalunya més rural. I al mateix temps és el principi de la industrialització, de l'electricitat, comença a convertir-se en una urbs. Aquesta modernitat necessita professions noves, una d'elles la de detectiu. Així hi apareix en Cazeneuve.

Els agradaria viure en aquella Barcelona?

Sí. Per un esperit potser romàntic, pensem que aquella explosió de vida era molt diferent del que tenim ara, quan ja estem desenganyats. I això que hi havia problemes, per exemple no hi havia vàters.

No serà aquesta la raó per voler-hi viure?

(Riallada) No, és per conèixer una època diferent.

Sense turisme ni franquícies.

No hi havia ni turisme ni franquícies ni franquistes, aleshores.

Una de les protagonistes respon «Diuen, diuen, diuen» a una pregunta. D'on han tret frase tan enigmàtica?

Un dia va veure a la TV una senyora amb monyo, i el seu marit la va pronunciar en una compareixença al Parlament. La senyora del monyo va dir «els meus fills anaven amb una mà al davant i una al darrere», frase que també surt. Hem agafat moments actuals i els hem col·locat al nostre àmbit.

«La revenja dels desvalguts»? Des de quan en aquest país els desvalguts es revengen de res?

Sí, potser és una utopia. Per això serveix la literatura.

Què en podem aprendre, dels fets de la Setmana Tràgica, presents al llibre?

Que la gent va lluitar per unes coses, i ara ens continuen tocant els collons i no les hem solucionat. Llavors es van cremar uns quants convents, ara a més de convents potser hauríem de cremar algunes altres coses.

No hauria sigut millor un detectiu belga, ara que els catalans tenim vincles amb aquell país?

Bé, en Cazeneuve és francès, però ja sap vostè que tot belga pot ser francès.

Molt elogiar Barcelona, però he vist per TV que es viu millor a Waterloo. Almenys, alguns.

A la Barcelona de l'època hi havia també cases bones. Però modernistes, no pas racionalistes com la de Waterloo.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2018/03/14/gent-mateixa-nomes-que-anava/901192.html?utm_source=rss